

Kako je nastala hibridna alternativa

Tokom prošle godine objavili smo u vidu feljtona prethodno predavanje našeg uvaženog prof. dr Vuka Stambolovića na temu renesanse u medicini, koje je održao u Srpskom lekarskom društvu. I za to dobili pohvale onih čitalaca kojima bi to predavanje promaklo. Ovoga puta, iz istih razloga, pred vama je treći segment novog feljtona, o (de) kolonizaciji alternativne medicine...

Da to nije tako, da ta indoktrinacija nije tako naivna, govore neka istraživanja etologa, naučnika koji se bave po-našanjem u svetu biologije. Naravno, u svetu analogije sa ljudima. Ja ću vam izneti dva eksperimenta koje su radili na životinjskim vrstama. Recimo, ako u neki ribnjak postavite staklene pregrade i posle izvesnog vremena ih uklonite, rive i dalje neće prelaziti te granice. To se zove kognitivno opredeljenje.

Isto tako, ako stavite muve u lonac, zaklopite lonac i posle izvesnog vremena ga otklopite, muve neće izlaziti iz lonca.

Što se tiče trećeg naloga, da se metode alternativne medicine moraju proveravati, tj. da se rezultati moraju dokazivati na isti način kao kod oficijelne medicine, to je mešanje dve potpuno različite medicine. Orijentacija alternativne medicine je idiografska. Ona radi sa pojedincima, poštuje individualnost. Istraživački metodi oficijelne medicine isključuju ličnost pojedinca, rade sa objektom, sa materijalnim delom osobe, a one druge delove odbacuju, jer se ne uklapaju u masovno merenje rezultata.

Na taj način je u punoj meri uspostavljena tzv. represivna tolerancija. Alternativna medicina je ušla u tu jednu medicinu, ali je isto tako i oficijelna medicina ušla u alternativnu medicinu, putem oficijelnih praktičara, oficijelnih dijagnoza, oficijelne terminologije, oficijelnog terapijskog koda - pacijent kao objekt manipulacije. Nastala je tako alternativna medicina koju možemo nazvati hibridnom ili genetski modifikovanom alternativnom medicinom.

Došlo je, međutim, do još jedne značajne promene konteksta. Prvo, na osnovu čitavog niza podataka i knjiga koje su štampane o tome, među kojima je i „Lijekovi ili priča o obmani“ spec. dr Lidije Gajski (Hrvatska), šira javnost je saznala o povezanosti oficijelne medicine sa proizvođačima lekova i medicinskih aparata u toj meri da je došlo do deprofesionalizacije medicine.

Šta znači deprofesionalizacija? Znači gubljenje samostalnosti, odgovornosti. Definicija profesije je: samostalnost i odgovornost, a lekar je samostalan i odgovoran prema pacijentu. Do ovog je došlo jer lekar više ne radi samostalno, već po principima tzv. dobre prakse, a njih piše elita oficijelne medicine.

Postoji, međutim, veoma bliska veza između elite oficijelne medicine i proizvođača lekova i opreme, tako da se kroz ceo taj sistem infiltriraju interesi proizvođača lekova i opreme, a ne interesi zdravlja stanovništva. U isto vreme do preokreta je dovelo i to što je u domenu alternativne medicine došlo do profesionalizacije.

Znači, imate deprofesionalizaciju u domenu oficijelne medicine i profesionalizaciju u domenu alternativne medicine. Došlo je do stvaranja ozbiljnih škola, institucija - sve do nivoa bolnica.

Ja sam npr. u Toskani video bolnicu koja obavlja lečenje samo putem fitoterapije.

Potom, došlo je i do ozbiljnih razmena iskustava u okviru uglednih časopisa, kao i na skupovima ljudi od kreditibiliteta, što je bitno promenilo sliku i o metodama alternativne medicine, jer su postali profesionalni.

Treći, veoma bitan momenat, povezan je sa održivošću sistema zdravstvene zaštite. Radi se o tome da nema zemlje koja može da izdrži porast troškova zdravstvene zaštite. To se naročito odnosi na siromašne zemlje kao što je Srbija.

Najveći uticaj na porast tih troškova ima tehnološki razvoj oficijelne medicine, 70-75%. Drugi po snazi jeste demografski uticaj, usled starenja stanovništva. Njegov udio je između 10 i 15%... ↗

(Nastavlja se)

Prof. dr Vuk Stambolić će biti gost u klubu "Živeti zdravije" 9. maja.

Više o tome na str. 61.

